

(Ekstern oversættelse)

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

ENDELIG
A6-0256/2006

20.7.2006

BETÆNKNING

om EU's økonomiske og handelsmæssige forbindelser med Indien
(2006/2034(INI))

Udvalget om International Handel

Ordfører: Sajjad Karim

PR_INI

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	21
UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET	27
PROCEDURE.....	31

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om EU's økonomiske og handelsmæssige forbindelser med Indien (2006/2034(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fælles handlingsplan for det strategiske partnerskab mellem Indien og EU af 7. september 2005 og navnlig afsnittet om udvikling af handel og investering,
- der henviser til konklusionerne fra det niende møde i Indien-EU-rundbordsdrøftelserne i Hyderabad den 18.-20. september 2005,
- der henviser til sin beslutning af 13. oktober 2005 om perspektiverne for de handelsmæssige forbindelser mellem EU og Kina¹,
- der henviser til sin beslutning af 29. september 2005 om forslag til et strategisk partnerskab mellem EU og Indien²,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2005 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tvangslicens til udnyttelse af patenter vedrørende fremstilling af farmaceutiske produkter med henblik på eksport til lande med folkesundhedsproblemer³,
- der henviser til WTO-beslutningen om TRIPS-aftalen og folkesundhed vedtaget den 29. november 2005,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler⁴,
- der henviser til aftalen mellem Indien og USA fra 2004: "Det næste skridt i retning af et strategisk partnerskab" og den civile atomenergi aftale forhandlet under præsident George W. Bush's statsbesøg i Indien den 2. marts 2006,
- der henviser til sin beslutning af 4. april 2006 om evaluering af Doha-runden efter WTO's ministerkonference i Hongkong⁵,
- der henviser til energitopmødet mellem EU og Indien, der blev afholdt i New Delhi den 6. april 2006,

---

¹ Vedtagne tekster, P6_TA(2005)0381.

² Vedtagne tekster, P6_TA(2005)0364.

³ Vedtagne tekster, P6_TA(2005)0454.

⁴ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0056.

⁵ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0123.

- der henviser til det besøg i New Delhi og Punjab, som Europa-Parlamentets Delegation for Forbindelserne med Landene i Sydasien og den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde (SAARC) aflagde i april 2006,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A6-0256/2006),
- A. der henviser til, at EU og Indien er de største demokratier i verden, og at deres forfatningsmæssige forankring i pluralisme og retsstatsprincippet fremmer konsekvensen i de handelsmæssige og økonomiske forbindelser, samtidig med at det giver retssikkerhed i forbindelse med investeringer og bidrager til regional og global stabilitet,
- B. der henviser til, at den fælles handlingsplan indeholder en lang række aktiviteter, der skal gennemføres inden for rammerne af dialogen og samarbejdet om handelspolitik og økonomisk politik, men som henviser til, at den ikke fastsætter prioriteter og tidsfrister,
- C. der henviser til, at EU står bag størsteparten af de direkte udenlandske investeringer (FDI) i Indien med udgående kapitalbevægelser på 1,1 mia. euro i 2004, medens Indiens direkte investeringer i EU steg fra 140 millioner euro i 2002 til 600 millioner euro i 2003,
- D. der henviser til, at EU-medlemsstaterne aftager 22,4 % af Indiens eksport og tegner sig for 20,8 % af importen, og at samhandelen mellem EU og Indien steg fra 4,4 mia euro til 33,2 mia euro mellem 1980 og 2004 og med 16,9 % fra 2003 til 2004,
- E. der henviser til, at der er en markant skævhed i den relative samhandel mellem EU og Indien, idet EU tegner sig for 21 % af Indiens samlede handel, medens Indiens andel af EU's samlede handel ligger på under 1 %, og at EU er Indiens største handelspartner, mens Indien kun rangerer på tiendepladsen på EU's tilsvarende liste,
- F. der henviser til, at Indiens økonomi er vokset med gennemsnitligt 6 % om året i det seneste årti, og at den vil kunne fortsætte med at vokse med 7-8 % i det kommende årti,
- G. der henviser til, at en ineffektiv finansiel sektor er en hindring for, at Indien kan bevare en vækstrate på 8 %,
- H. der henviser til, at Indien på grund af sin størrelse, befolkning og dynamiske økonomiske vækst i de sidste tyve år er en ny regional magtfaktor og en af verdens atommagter, der er i stand til at påvirke den globale økonomis kurs og sikkerhed, hvilket giver Indien større ansvar i multilaterale fora, som f.eks. De Forenede Nationer, Verdenshandelsorganisationen eller Det Internationale Atomenergiagentur, og i regionale organisationer i Asien, navnlig SAARC og ASEAN,
- I. der henviser til, at den indiske ekspansion medfører store fordele, men også giver

- anledning til berettiget bekymring for visse sektorer af den europæiske industri, hvilket nødvendiggør politisk styring og samarbejde inden for EU om en økonomisk og kommerciel styring af Indiens eksport på europæisk plan,
- J. der henviser til, at Indien i 2025 vil have en befolkning på 1,4 mia. mennesker, hvis den nuværende befolkningstilvækst på 2 % fortsætter, og dermed vil gøre Kina rangen stridig som det land i verden, der har den største befolkning,
- K. der henviser til, at den gennemsnitlige vesteuropæer vil være 45 år gammel i 2020, medens den gennemsnitlige inder kun vil være 29, og som endvidere henviser til, at EU's potentielle vækst som følge af den nuværende demografiske udvikling forventes at falde i 2020, og at Indiens største konkurrencemæssige fordel i modsætning hertil er en stor gruppe unge, uddannede, engelsktalende og billige arbejdstagere,
- L. der henviser til, at et positivt resultat af Doha-udviklingsdagsordenen (DDA) er af afgørende betydning for både EU og Indien, og at en sådan aftale ikke udelukker bilaterale WTO+-aftaler,
- M. der henviser til, at Indien er en af de mest aktive brugere af antidumpinginstrumentet både som initiativtager til og som mål for sådanne procedurer og har indledt 412 undersøgelser i de sidste ti år, efterfulgt af USA med 358 og EU med 318,
- N. der henviser til, at Indien først for nylig oprettede en ramme for geografiske betegnelser (GI), men at der allerede er registreret 27 indiske GI'er, og er over 40 verserende ansøgninger,
- O. der henviser til, at håndhævelsen af forpligtelser i forbindelse med intellektuelle ejendomsrettigheder inden for WTO's rammer er vigtig for både EU og Indien,
- P. der henviser til, at der i alt bor over 20 millioner indere i udlandet, hvoraf ca. 3 millioner bor i EU, hvilket resulterer i pengeoverførsler til Indien på gennemsnitligt 6 mia. USD om året,
- Q. der henviser til, at det spændte forhold, der har bestået siden 1945 mellem Indien og Pakistan (som i dag begge er atommagter), og som bragte verden tæt på en atomkrig, virker afskrækkende på udefrakommende investeringer og engagementer i begge lande,
- R. der henviser til, at den globale efterspørgsel efter olie er vokset med 7 millioner tønder om dagen siden 2000, og at 1 million tønder af denne vækst går til Indien, hvis olieforbrugsrate accelererer hurtigt; der henviser til, at Indien med en årlig produktion på 462 millioner gallons er verdens fjerdestørste producent af ethanol; der henviser til, at 70 % af den energi, der forbruges i Indien, importeres, og at landets fortsatte økonomiske vækst afhænger af, at der skaffes nye energiforsyningskanaler; og som endelig henviser til, at den stigende globale efterspørgsel efter olie er en potentiel kilde til økonomisk ustabilitet og strategisk og politisk spænding,
- S. der imidlertid henviser til, at Indien vil være det første land i Sydasiens, der opretter

strategiske oliereserver,

- T. der henviser til, at 390 millioner indere lever for under 1 USD om dagen, og at Indiens vækst indvirker forskelligt på de forskellige dele af samfundet, idet den kun har haft positive konsekvenser for en meget lille del af befolkningen,
- U. der henviser til, at BNP i Indiens hurtigst voksende delstat, Gujarat, blev fordoblet mellem 1993 og 2003, og at BNP pr. indbygger steg med 73 %, men at stigningen i BNP pr. indbygger i Indiens fattigste delstat, Bihar, i modsætning hertil kun var på 22 % i samme periode,
- V. der henviser til, at lanceringen den 2. februar 2006 af initiativet, der er kendt som beskæftigelsesgarantiordningen i landdistrikterne, i regionen Anantapur (Andhra Pradesh) sikrer et medlem af en lavindkomstfamilie 100 dages arbejde om året til en minimumsløn i offentlige projekter; der henviser til, at dette program er det mest ambitiøse af de programmer, der har til formål at bekæmpe fattigdommen i landdistrikterne i Indien,
- W. der henviser til, at Indien er det land, der får mest ud af den generelle præferenceordning (GSP) med en eksport i 2005 til en værdi af 7,7 mia euro med præferenceadgang til det europæiske marked til nultold eller reducerede todsatser, og at dette betyder, at næsten halvdelen af Indiens eksport til EU, som anslås at repræsentere en værdi på godt 17 mia. euro, var omfattet af GSP-ordningen, og som endvidere henviser til, at todsatserne for indiske beklædningsgenstande gennemsnitligt blev nedsat fra 12 % til 9,5 %,
- X. der henviser til, at Indien og Kina er de to lande, der har høstet den største fordel af ophævelsen af kvoterne for tekstiler og beklædningsgenstande fra 1. januar 2005, idet de sidste år øgede deres eksport med henholdsvis 42 % og 18 %; der henviser til, at de fleste andre leverandører i udviklingslandene i modsætning hertil blev tabere, selv om EU's genindførelse af kvoterne for eksporten fra Kina i midten af 2005 havde en positiv effekt på disse landes eksport i anden halvdel af året,
- Y. der henviser til, at Indien har en af de højeste forekomster af børnearbejde i verden,
- Z. der henviser til, at 5,7 millioner mennesker i Indien i henhold til FN's rapport fra 2006 om den globale aids-epidemi er smittet med hiv/aids, men at dette er mindre end 1 % af den voksne befolkning; det betyder imidlertid, at Indien alligevel overgår Sydafrika som det land, der har det største antal hiv/aids-smittede indbyggere, hvilket understreger de konsekvenser, denne sygdom har for det sydasiatiske subkontinent; der henviser til, at stater med mange smittede er dynamiske økonomier, der tiltrækker midlertidig arbejdskraft og personer beskæftiget inden for vejgodstransport, der begge er smittebærende grupper,
- AA. der henviser til, at ca. 80 % af Indiens geografiske areal er sårbart over for cykloner, oversvømmelser, jordskred, tørke, jordskælv samt lokale farer, og at kombinationen af dårlige samfundsøkonomiske forhold og katastrofer har skabt en ond cirkel af fattigdom

og sårbarhed,

- BB. der henviser til, at malaria og kolera stadig skaber alvorlige problemer i Indien, og at det derfor er nødvendigt at iværksætte særlige politikker,
- CC. der henviser til, at den fortsatte diskrimination, som er indbygget i kastesystemet, betyder, at Indien fortsat ikke får det bedste ud af sin befolkning, for så vidt angår potentiale og kvalifikationer,

Handel

1. bifalder både Indiens og EU's tilsagn om at opnå et vellykket og ambitiøst resultat af DDA; anmoder i denne forbindelse Indien om at benytte sin stilling som leder af G20 til med udgangen af 2006 at nå frem til en afbalanceret aftale, som fremmer udvikling mellem de udviklede lande, de nye økonomier og udviklingslandene; bemærker, at forhandlingerne om DDA ikke er uforenelige med bilaterale WTO+-aftaler; bemærker, at et resultat af en afsluttet Doha-udviklingsrunde vil mindske værdien af ordninger som f.eks. GSP til udviklingslande som Indien ved yderligere at reducere den præferencemargin, som de indrømmes i dag; opfordrer EU til at tilbyde at indgå en frihandelsaftale med Indien i lighed med den aftale, der er indgået med Chile, som åbner mulighed for toldfri indførsel af eksportvarer fra begge parter på gensidig basis, og opfordrer handelsgruppen på højt plan til at udforske indbyrdes muligheder i denne henseende;
2. understreger, at et positivt resultat af DDA kræver fuld støtte fra både EU og Indien; opfordrer indtrængende Indien og G20 til at erkende, at det europæiske tilbud vedrørende landbruget skal følges op af et rimeligt tilbud fra G20 om markedsadgang for ikke-landbrugsprodukter (NAMA) og tjenesteydelser;
3. glæder sig over det arbejde, der er udført af handelsgruppen på højt plan med at forbedre samarbejdet og den gradvise gennemførelse af handlingsplanen, som har udmøntet sig i, at Indien i stigende grad inddrages i større fælles internationale projekter, f.eks. Iter- og Galileo-programmerne; bemærker dog, at den fælles handlingsplan, selv om den indeholder bestemmelser om en løbende dialog på mange områder, ikke opstiller nogen prioriteter og tidsfrister; opfordrer begge parter til at vise den politiske vilje, der skal til for at konsolidere det indbyrdes forhold og dermed skabe et effektivt strategisk partnerskab;
4. er foruroliget over, at der på trods af opmuntrende statistikker stadig er flere områder med uudnyttede handelsmuligheder for begge økonomier; anmoder handelsgruppen på højt plan om at tage fat på handels- og investeringsspørgsmål som led i en vidtrækkende og bred politisk dialog og at undersøge, hvilke muligheder der er for samarbejde på områder som indvandring, uddannelse og kulturel udveksling;
5. bemærker, at Indiens høje importtold og ligeledes de ikke-toldmæssige handelshindringer - trods de nylige væsentlige forbedringer på dette område - fortsat er et stort problem for europæisk erhvervsliv; mener, at opretholdelsen af en sådan

protektionistisk politik efter den økonomiske liberalisering er årsag til markedsforvridninger og manipulationer; er foruroliget over, at WTO-forhandlingerne om toldtariffer ikke har ført til nogen forbedring (der blev hverken fastlagt nogen toldtariffer eller indgået nogen forpligtelser om maksimale "bindende" satser, som også forblev høje), og at Kommissionens indsats for at indlede en bilateral dialog med Indien om særlige forvridninger derfor hidtil ikke har båret frugt; gør opmærksom på, at en reduktion af handelshindringerne kan bidrage til progressive forbedringer i handelsbetingelserne med det formål at fremme vækst, beskæftigelse og bæredygtig udvikling; opfordrer Indien til at lægge sin importtold fast på niveauer, der ligger tættere på de satser, som anvendes inden for DDA, og at gøre en yderligere indsats for at fjerne en del af de eksisterende ikke-toldmæssige hindringer; opfordrer handelsgruppen på højt plan til at arbejde hen imod afskaffelse af tolden mellem parterne på stort set al handel ved hjælp af en bilateral frihandelsaftale og dermed skabe mulighed for, at såvel eksisterende som potentielle eksportører kan udvikle deres virksomhed og sprede deres eksportgrundlag;

6. opfordrer EU til at støtte Indiens internationale handelspotentiale og landets bestræbelser på at tiltrække direkte udenlandske investeringer, især gennem en forøgelse af den handelsrelaterede støtte til udbygning af infrastruktur og begrænsning af administrative flaskehalse;
7. mener, at konkurrenceregler og en effektiv håndhævelse heraf er væsentlige for at sikre, at der opnås den fulde fordel af liberaliseringen og den dertil knyttede reform på lovgivningsområdet, og for at bidrage til økonomisk udvikling og god ledelse; mener også, at en effektiv konkurrencepolitik vil tiltrække udenlandske investorer ved at skabe et gennemsigtigt og ikke-diskriminerende retligt grundlag for de økonomiske aktører; bemærker, at der ikke findes én enkelt model for konkurrenceregler i de frihandelsaftaler, der er indgået af EU i det sidste årti, som "passer til alle", idet reglernes indhold varierer alt efter, hvilke konkurrenceregler og retshåndhævende institutioner, der allerede findes i partnerlandet, og i hvilket omfang der udvikles nye; anmoder handelsgruppen på højt plan om at tage hensyn til, hvilket ambitionsniveau for konkurrenceregler, der skal opnås i en bilateral handelsaftale mellem EU og Indien;
8. bemærker, at Indien forhandler på antidumpingområdet både som bruger og som sagspart; bifalder det gode arbejdsforhold mellem EU og Indien på dette område og opfordrer begge til at samarbejde for at rette op på misbruget af antidumping-instrumenter og sætte en stopper for dumping;
9. bemærker, at EU og Indien anser GI-beskyttelse for at være et nyttigt redskab for producenter, forbrugere og regeringer; bemærker imidlertid, at GI-redskabet ikke er særlig kendt i Indien; opfordrer den indiske regering til at fremme GI-systemet og tilskynde til at indgive ansøgninger om potentielle GI'er; bemærker, at WTO-medlemmerne i henhold til TRIPs frit kan gennemføre deres egen lovgivning om mere omfattende beskyttelse end den, der er foreskrevet i selve aftalen; mener, at en bilateral aftale kan tilbyde beskyttelse til GI'er i EU og Indien, der går ud over TRIPs-aftalen, og derved fungere som et nyttigt supplerende redskab til en fælles multilateral indsats;

10. bemærker, at den nye betydning af intellektuel ejendomsret (IP) i Indien ses af det stigende antal ansøgninger, som indgives til de indiske IP-registreringskontorer, og bemærker, at det indiske erhvervsliv har taget den globale udfordring op og anvender forskningsbaseret udvikling som en integreret del af dets forretningsstrategi; gør opmærksom på Indiens nylige reformer af ordningen vedrørende intellektuel ejendomsret, herunder Indiens patentlov af 2005 (som ændret); bemærker, at der også er gjort en indsats for at strømline og rationalisere procedureerne for at gøre systemet mere brugervenligt; bemærker endvidere, at Indien i medfør af nye lovinitiativer er gået i gang med et omfattende moderniseringsprogram for alle IP-registreringskontorer og har øremærket betydelige beløb til infrastruktur og opgradering; opfordrer Indien til at sikre, at gennemførelsen af denne ordning opfylder Rio-konventionen om den biologiske mangfoldighed og de eksisterende forpligtelser i henhold til WTO;
11. bemærker, at også EU har oprettet en omfattende IP-beskyttelsesordning i de sidste ti år ved at harmonisere de fleste nationale ordninger og indføre fælles IP-beskyttelsesordninger på EU-plan; mener, at denne lovgivning på grund af principperne om mestbegünstigelse og national behandling gavner indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder såvel uden for som i EU; mener, at håndhævelsen heraf er en integreret del af IP-beskyttelsen, og opfordrer EU og Indien til at indgå en aftale om fælles principper for håndhævelse, f.eks. at denne skal være effektiv, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed, have en afskrækkende virkning og ikke må skabe barrierer for lovlig handel;
12. mener, at piratkopiering fortsat er en trussel mod fremtidig udvikling af ny software, da mere end en ud af hver tredje kopi af pc-software på verdensplan er ulovlig, hvilket resulterer i tab af arbejdspladser og skatteindtægter for både Indien og EU; bemærker, at Indien, støttet af en regeringspolitik med sigte på at slå ned på softwarekopiering og gennemføre oplysningskampagner, har oplevet et betydeligt fald i piratkopiering på 2 % i 2005; erkender dog, at der stadig er meget, der skal gøres for at kontrollere, at indiske virksomheder ikke får en uretfærdig konkurrencemæssig fordel ved at benytte piratkopieret "software" og "hardware" i produktions- og fremstillingsvirksomheder; opfordrer Indiens stats- og delstatsledere til yderligere at reducere omfanget af piratkopieringer; bemærker, at de løbende anstrengelser på EU-plan og i USA for at bekæmpe piratkopiering indledningsvis er koncentreret om Kina og Rusland, men at resten af Asien vil følge efter; mener, at det er i Indiens interesse at arbejde konstruktivt sammen med EU på dette område i lyset af en konsekvensanalyse udarbejdet i 2005 af IDC, hvoraf det syntes at fremgå, at Indien, hvis det lykkedes at reducere piratkopieringsraten fra de nuværende 72 % til 64 % med udgangen af 2009, vil kunne skabe 115.000 nye jobs i it-sektoren og pumpe yderligere 5,9 mia. USD ind i landets økonomi samt øge skatteindtægterne med 86 millioner USD;
13. anerkender den betydning, som medicinalindustrien har for den indiske økonomi og det indiske samfund og anmoder de indiske myndigheder om at sikre, at de internationale standarder gælder for brugen af mennesker og levende dyr i videnskabelige eksperimenter, at sådanne eksperimenter holdes på et minimum, og at der gøres forsøg på at finde alternativer;

14. opfordrer EU og Indien til at gå foran i Doha-udviklingsrunden, når det drejer sig om at finde en hurtig og permanent løsning på TRIPs og den offentlige sundhed for at fremme adgangen til livsvigtige lægemidler; glæder sig over de tiltag, som den indiske regering har iværksat med hensyn til IP-regler for lægemidler; opfordrer den indiske regering til at gennemføre loven hurtigere, navnlig for så vidt angår eksport af generiske lægemidler;
15. bemærker, at traditionel viden i stigende grad anerkendes som et værdifuldt aktiv for både de udviklede lande og udviklingslandene, da op til 80 % af verdens befolkning er afhængig af produkter og tjenesteydelser, som er afledt af innovationer og tiltag, der bygger på traditionel viden, for at kunne opfylde deres daglige behov for fødevarer og sundhed, herunder hele 441 etniske samfund i Indien; henviser til den komplekse retlige, politiske og sociale sammenhæng mellem intellektuelle ejendomsrettigheder og bevarelsen af biodiversitet og genetiske ressourcer; opfordrer EU og Indien til at samarbejde om at finde en fornuftig løsning på harmoniseringen af TRIPs med de målsætninger, som er fastsat i Rio-konventionen om den biologiske mangfoldighed;
16. glæder sig over Indiens fremskridt i retning af at reformere sin finansielle sektor med henblik på i høj grad at liberalisere rentesatserne, nedsætte kravet til bankernes beholdning af statsgældsinstrumenter og slække på bankernes forpligtelse til at yde lån til prioriterede områder som f.eks. landbruget og mindre virksomheder; mener, at behovet for en økonomisk reform er steget i takt med, at Indien er blevet mere integreret i det globale finansielle system; mener navnlig, at liberaliseringen af den finansielle sektor er nødvendig for at gøre denne mere modstandsdygtig over for både interne og eksterne påvirkninger og dermed tilskynde til vækst i indlån, udvikling af kreditkulturen og deltagelse fra private og udenlandske parter side; mener, at overførslen af teknisk og ledelsesmæssig ekspertise vil kunne spille en nyttig rolle i udviklingen af Indiens finansielle markeder, og opfordrer EU til at tilbyde bistand i denne henseende;
17. glæder sig over Indiens planer om at afskaffe kontrollen med rupien ved at afskaffe al resterende kapitalkontrol med den delvist konvertible rupi; mener, at dette vil fjerne en vigtig hindring for Indiens integration i den globale økonomi og gøre det lettere for indiske borgere og virksomheder at foretage oversøiske investeringer samt give større virksomheder lettere og billigere adgang til udenlandsk kapital, hvor der i dag er fastsat en grænse på 500 millioner USD pr. virksomhed pr. år;
18. opfordrer Indien til at tiltræde traktaten om ikke-spredning af atomvåben, som er et nødvendigt multilateralt instrument til bevarelse og styrkelse af freden, sikkerheden og stabiliteten i verden, og er foruroliget over det forstærkede amerikanske og fransk-indiske nukleare samarbejde på baggrund af Indiens manglende kontraktlige engagement inden for nuklear sikkerhed;
19. konstaterer, at Indien har accepteret, at landet, hvis det ønsker at gennemføre sine ambitioner, skal opfylde sine forpligtelser i den sydlige og sydøstlige del af Sydøstasien; glæder sig over brugen af handel som tillidsskabende redskab mellem Indien og Pakistan, og glæder sig navnlig over den skelsættende aftale af 2. maj 2006 om at genoptage handel og erhvervmæssige aktiviteter på tværs af kontrollinjen

- mellem de opdeltede regioner Jammu og Kashmir ved at indføre en lastvognstjeneste på ruten Srinagar-Muzaffarabad samt nok en busrute, der kører tværs igennem Kashmir og forbinder Poonch i Jammu og Kashmir med Rawalakot i Azad Jammu Kashmir; bifalder premierminister Singhs løfte den 23. maj 2006 om at skabe et miljø med friere handel og mere bevægelsesfrihed med "bløde grænser" for at skabe et klima for bosættelser i Kashmir; opfordrer både Indien og Pakistan til yderligere at reducere de administrative hindringer for at gennemføre tillidsskabende handelsrelaterede foranstaltninger og sikre, at EU om nødvendigt kan tilbyde teknisk bistand i denne henseende;
20. er dog bekymret over, at handelen mellem regionerne i SAARC stadig er lav; mener, at der er for mange undtagelser til, at den sydasiatiske frihandelsaftale kan behandles som en standardfrihandelsaftale; opfordrer SAARC til kontinuerligt at undersøge mulighederne for at udvide handel og investering i regionen; mener, at EU skal anvende en vidtfaavnende regional strategi i sine relationer med Indien, og opfordrer EU til at nedsætte en "visionsgruppe" i lighed med den gruppe, der er nedsat for ASEAN, for at undersøge de fremtidige muligheder for forbindelser mellem EU og SAARC;
  21. opfordrer Indien til som medlem af SAARC og BIMSTEC at gøre sin positive indflydelse gældende med henblik på at fremme demokratiske ændringer og respekt for menneskerettighederne i Burma og til fortsat at støtte fredsprocessen i Sri Lanka;
  22. bemærker, at asiatiske lande som f.eks. Indien og Kina på trods af år med økonomisk vækst stadig er underrepræsenterede og urimeligt marginaliserede i multilaterale organer, herunder Den Internationale Valutafond; opfordrer EU og Indien til at arbejde sammen om at afhjælpe denne mangel på balance og sikre, at stemmerettigheder og betydningsfulde hverv fordeles i forhold til den vægt, disse lande har i det internationale økonomiske system;
  23. glæder sig over den indiske regerings reformer af sin strategi for direkte udenlandske investeringer og investeringsudvalgets fremskridt; er bekymret over, at udenlandske investorer stadig konfronteres med et generende bureaukrati på lokalt plan og andre ikke-toldmæssige hindringer; opfordrer indtrængende de indiske myndigheder til at fortsætte deres kamp mod bureaukrati og korrupsion; opfordrer endvidere statslige og kommunale regeringer til at forenkle og samle ansøgningsprocedurer, og anmoder om, at der gøres en indsats for større gennemsigtighed på lovgivningsområdet;
  24. er som anført bekymret over det generende bureaukrati, udenlandske investorer stadig står over for på lokalt plan, hvor godkendelsesprocedurerne udgør en stor hindring, idet ansøgninger, der kan godkendes automatisk, holdes på et minimum, medens størstedelen af ansøgningerne behandles sag for sag; er foruroliget over, at mange embedsmænd fortsætter med at forskelsbehandle til fordel for lokale interesser; fastslår, at denne godkendelses- og licenstildelingsproces i visse regioner er blevet kritiseret for at være urimelig og uigennemsigtig, da bestemmelserne ændres så frustrerende tit, at det kan være vanskeligt at holde sig ajour med systemets omskiftelighed; opfordrer de statslige og kommunale regeringer til at forenkle og konsolidere ansøgningsprocedurerne;

25. henviser til de store bidrag, som udlandsinderne har ydet til den indiske vækst; bemærker imidlertid, at udlandsinderne kun tegner sig for 10 % af Indiens indgående kapitalbevægelser i form af direkte udenlandske investeringer; mener, at en langsigtet udvikling forudsætter både pengeoverførsler fra udvandrere til familie og slægtninge og opsparings- og investeringsoverførsler; opfordrer Indien til at fortsætte arbejdet med at finde frem til ordninger, som kan give adgang til udlandsindernes ressourcer med dobbelt statsborgerskab som et håndgribeligt eksempel;

Samarbejde mellem EU og Indien

26. glæder sig over, at EU og Indien på det sjette topmøde mellem Indien og EU den 7. september 2005 forpligtede sig til som strategiske partnere at styrke dialogen og engagementet, også på menneskerettighedsområdet, således som det fremgår af den fælles handlingsplan, der også omfatter udviklingssamarbejde, med henblik på at styrke den miljømæssige bæredygtighed samt den økonomiske og sociale samhørighed; opfordrer til en vedvarende menneskerettighedsdialog som et led i det strategiske partnerskab; bifalder i denne forbindelse den nationale indiske menneskerettighedskommissions uafhængige og konsekvente arbejde på disse områder;
27. understreger, at opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene og bekæmpelse af fattigdommen fortsat bør være det centrale element i det strategiske partnerskab mellem EU og Indien; glæder sig over, at man på det næste topmøde mellem EU og Indien den 13. oktober 2006 vil tage spørgsmålet om millenniumudviklingsmålene op; opfordrer til, at der hurtigst muligt træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at mindretal, som f.eks. dalitter og adivasier og andre isolerede samfund, stammer og kaster, er i stand til at bygge bro over den brede kløft til den øvrige del af befolkningen, for så vidt angår opnåelse af millenniumudviklingsmålene;
28. glæder sig over, at der er blevet lagt vægt på sundhed, uddannelse, vand og miljø i EU's udviklingssamarbejde med Indien i perioden 2002-2006, samt over tilsagnet i den fælles handlingsplan om at uddybe udviklingssamarbejdet på sundheds- og uddannelsesområdet med henblik på at udvide udviklingssamarbejdet for at supplere vigtige programmer inden for Indiens sociale sektor, herunder konkrete aktioner, hvis mål er at sætte en effektiv stopper for forskelsbehandlingen af dårligt stillede sociale grupper, især kvinder; opfordrer desuden til, at der som et led i handlingsplanen sættes yderligere gang i foranstaltninger til fremme af pigers uddannelse for dermed at opfylde millenniumudviklingsmål 2 og 3;
29. bifalder Kommissionens offentlige høring med henblik på at udforme et bredt strategisk overblik over EU's handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Kina; mener, at Indien udgør en tilsvarende, om end anderledes udfordring for europæisk erhvervsliv; opfordrer Kommissionen til at tage lignende skridt for Indiens vedkommende for at sikre en politisk, økonomisk og kommerciel styring af disse relationer på EU-plan;
30. mener, at EU bør lægge særlig vægt på Indiens SMV-sektor, og at SMV'er kunne styrkes gennem foranstaltninger, der kan bidrage til at finansiere markedsstyrede, lokale

- projekter, der er foreslået af borgerne;
31. understreger, at EU i sit udviklingssamarbejde bør arbejde sammen med Indien som en ny, international bidrager gennem udveksling af erfaringer og samarbejde om konkrete projekter i udviklingslandene; understreger, at erfaringerne fra Indien kunne være med til at gøre EU's udviklingsbistand mere effektiv og produktiv;
  32. bemærker, at inderne ser på EU med en vis bekymring og ønsker at studere og forstå det bedre; bifalder Erasmus Mundus-studiestipendieordningen på 33 millioner euro, hvor der skal lægges særlig vægt på samarbejde inden for videnskab og teknologi, og hvor erfaringerne fra Indiens succes kan sætte skub i EU's resultater i den pyramide, der ligger til grund for informationssamfundet, dvs. uddannelse, forskning, udvikling og innovation; glæder sig over oprettelsen af en Jean Monnet-lærestol i europæiske studier på Delhis Universitet som et vigtigt initiativ til styrkelse af forholdet mellem EU og Indien; opfordrer Kommissionens delegation og medlemsstaternes ambassader til at arbejde sammen med de indiske myndigheder for at fremme EU's rette rolle med hensyn til at tilskynde til uddannelsesmæssig, kulturel og videnskabelig udveksling; mener, at kulturel udveksling vil kunne bidrage til at skabe en bred offentlig opbakning bag et konstruktivt samarbejde, og at udveksling af medarbejdere og forretningsmæssige erfaringer både vil kunne gavne den tværkulturelle forståelse og være med til at fremme tovejskommunikation; understreger, at lederuddannelsesprogrammet "People-to-People Exchange" med Japan og Korea har været en succes, og opfordrer Kommissionen til at udvide programmet, således at det også kommer til at omfatte Indien, og afsætte de nødvendige bevillinger hertil;
  33. henstiller til Kommissionen at undersøge eller udvide specifikke programmer mellem EU og Indien på områder som f.eks. højere uddannelse og erhvervsuddannelse og fremme af udveksling af studerende, lærere og forskere;
  34. anerkender, at den indiske software- og serviceindustri er tredoblet i størrelse i løbet af de sidste fem år og nu repræsenterer en værdi på 20 milliarder euro; bemærker, at en stor del af denne vækst skyldes, at vestlige producenter outsourcer deres udviklingsarbejde til Indien; mener, at EU kan drage fordel af en større flytning af højtuddannede og kvalificerede indiske arbejdstagere; opfordrer handelsgruppen på højt plan til at undersøge mulighederne for en aftale om kvalificerede arbejdstageres mobilitet i henhold til modus 4, således at indiske it-eksperter kan arbejde i EU efter at have afsluttet deres studier og dermed udgøre en pulje af kvalificeret arbejdskraft samt retfærdiggøre investeringerne i EU's videregående uddannelsessystemer; fastslår, at softwarevirksomheder virker som en magnet på associerede selskaber og den serviceindustri og de infrastrukturbehov, der følger med dem, hvilket kan give de regionale økonomier et skub fremad og bidrage til andre beskæftigelsesmuligheder for den lokale befolkning;
  35. bemærker, at der mellem 2003 og 2008 kunne outsources 200.000 EU-arbejdspladser, først og fremmest til Indien; bemærker også, at Indien i 2010 vil have et behov for 160.000 fremmedsproglige medarbejdere, og at der kun vil være 40.000 kvalificerede indere vil være kvalificerede; mener, at der med 30.000 udstationerede EU-borgere, som

- allerede arbejder i Indien, er klare muligheder for uddannede europæere, der er parate til at rejse ud, og at en sådan udvikling vil sikre "hjerneudveksling" mellem EU og Indien i stedet for "hjerneflugt";
36. henstiller til medlemsstaterne og Kommissionen at tilvejebringe de rette rammebetingelser for virksomheder og universiteter, således at de kan drage fordel af den hurtige vækst i den indiske økonomi på særlige områder som software- og filmindustri;
37. bemærker, at den indiske væksts indvirkning på den globale efterspørgsel efter energi giver anledning til bekymring med hensyn til energisikkerheden; fastslår, at Indien stadig lider under en alvorlig mangel på energi og er alt for afhængig af olie og kul, som begge er dyre og forurenende fossile brændstoffer; fastslår endvidere, at Indiens indsats for at sikre gasforsyningerne og udvikle atomenergi er to konkrete følger af denne situation; konstaterer, at denne energiform, selv om Indien skulle udvikle atomenergi, vil dække mindre end 5 % af landets elektricitetsbehov og kun 2 % af dets samlede energiforbrug; mener, at en indsats for at udvikle atomenergi også vil være et skridt tilbage i forhold til de løfter, som blev afgivet på G8-topmødet i Gleneagles, om at bremse klimaændringerne og fremme energibesparelser; mener, at den miljømæssige nedbrydning truer med at blive en stor hindring for Indiens fremtidige økonomiske udvikling, såfremt den ikke vendes;
38. bemærker, at både Indien og EU har en lang tradition for at fremme brugen af vedvarende energi og mener, at vedvarende energi som f.eks. solenergi, vindenergi og biomasse sammen med betydelige investeringer i energieffektivitet er praktiske energiløsninger, der kan opfylde energibehovene på lang sigt; glæder sig over Indiens tiltag i denne forbindelse, herunder dets egne biogasanlæg og solceller (som bruges til at forsyne landsbyer og værksteder med energi), og på det seneste dets succes med at opbygge verdens fjerdestørste vindkraftindustri; mener, at Indien skal fortsætte med at støtte udviklingen af vedvarende energi på regionalt plan andre steder i Asien, således som det allerede gør i Bhutan, da den stigende efterspørgsel efter olie har negative konsekvenser for verdens fattigste lande, således som de seneste uroligheder i Indonesien som følge af de stigende oliepriser er tydeligt udtryk for; glæder sig over oprettelsen af det EU-indiske energipanel og anmoder om yderligere samarbejde om energisikkerhed og markedsreformer, vedvarende energi og energieffektivitet; mener, at Indien og EU bør fortsætte med at definere den globale energistruktur gennem innovativ og bæredygtig energiudvikling, samtidig med at referenceværdierne for klimaændringer overholdes;
39. konstaterer, at Indien på grund af landets geografiske forskelligartethed har gode muligheder for forekomster af olie og gas, men at den offentligt styrede efterforskning hidtil ikke har givet de helt store resultater; bemærker dog, at denne situation allerede er ved at ændre sig som følge af, at de europæiske selskaber har meldt deres ankomst, og at f.eks. det britiske Cairn Energy i 2004 rapporterede om adskillige oliefund i Rajastan (de største forekomster blev anslået til 500 millioner tønder udvindelige reserver); anmoder Indien om at tilskynde til en mere energisk søgning efter olie og gas ved at indføre betydelige incitamentsordninger, der kan tiltrække europæiske

udvindingsvirksomheders effektivitet og ekspertise;

40. konstaterer, at omkostningerne til fremstilling af biodiesel i Indien ligger på ca. en tredjedel af omkostningerne i Europa, og at Indien for nylig har besluttet at udvide sine biodiesel-raffineringsprogrammer; bemærker, at Indien er i gang med at udvide sin ethanolindustri, og at regeringen har vedtaget flere forskellige typer finansielle incitamenter, herunder en reduktion af forbrugsafgiften og reducerede punktafgifter på ethanol og ethanolholdige brændstoffer; mener, at ikke-spiselig jathropa er en levedygtig biobrændselskilde for Indien, da den kan gro i halvtørre og tørre områder og kræver minimale investeringer, og opfordrer til et samarbejde mellem EU og Indien på dette område; mener, at sådanne programmer, ud over at skabe ca. 17 millioner nye arbejdspladser og generere indtægter i tilbagestående landdistrikter, vil bidrage til at mindske Indiens afhængighed af udenlandsk olie, men kun hvis de gennemføres på en bæredygtig måde;

Indiens økonomiske og sociale situation

41. påpeger, at international handel kan være en stærk drivkraft for økonomisk vækst og bekæmpelse af fattigdom, men at det ikke er en tryllestav, og at handelsreformerne skal gennemføres som et supplement til udviklingspolitikkerne; mener, at Indien skal fokusere kritisk på opbygningen af et erhvervs-klima, der fremmer integreringen i verdensøkonomien inden for et bredere udsnit af produkter og tjenesteydelser, hvis det skal lykkes at løfte befolkningen ud af fattigdomslommer og gøre det muligt for landet at fortsætte op ad den økonomiske udviklings stige;
42. glæder sig over den voksende anerkendelse af betydningen af det eksterne økonomiske miljø, handel og investeringer, som fremgår af Indiens seneste femårsplan om menneskelig udvikling (2002-2007);
43. bemærker, at skævhederne mellem Indiens delstater forværres af uddelegeringen af udgiftsbeføjelser til delstater med varierende standarder for politisk ledelse og finanspolitisk styring; mener, at fattigdomsbekæmpelse er afhængig af, at statslige ressourcer omdirigeres til landdistrikterne, og at infrastrukturen udvikles for at støtte spredningen af fremstillingsvirksomheder og aktiviteter i servicesektoren; opfordrer Indien til at sikre sammenhæng og bedre forvaltning af liberaliseringen ved at vedtage forsvarlige supplerende økonomiske politikker, herunder skatteharmonisering, og ved at koncentrere kapacitetsopbyggende bestræbelser om de fattigste delstater, så de bliver i stand til at anvende midlerne effektivt; henviser til de udviklingsmæssige følger af den økonomiske vækst i visse regioner i Indien; opfordrer Kommissionen til at støtte Indien i forsøget på at udnytte erfaringerne fra de delstater, der har haft fremgang under det indiske boom, ved at anvende bedste praksis og sikre, at særlig vigtige investeringer kanaliseres til regioner, der sakker bagud og til underrepræsenterede sociale grupper;
44. er bekymret over de stigende indkomstforskelle mellem byområder og landdistrikter i Indien; henstiller indtrængende til de indiske myndigheder at erkende stagnationen inden for landbruget og udvikle programmer, der tager sigte på at øge

landbrugsproduktionen i disse områder for at bekæmpe fattigdommen i landdistrikterne på en mere hensigtsmæssig måde;

45. påpeger, at Indiens infrastruktur trods den kraftige vækst stadig til dels er præget af de karakteristika, der gør sig gældende for et udviklingsland med dårlige transportnet og jævnlige strømudfald; opfordrer Indien og EU til at udforske handelsrelateret infrastrukturudvikling gennem offentlig-private partnerskabsinvesteringer, som kan sikre gennemsigtighed, et troværdigt lovgivningsmiljø og lige vilkår for private investorer og staten; anmoder i overensstemmelse hermed om, at der anvendes lån fra EIB, hvis mandat – for så vidt angår Asien og Latinamerika – er koncentreret om produktive investeringer; opfordrer Indien og EU til at målrette denne investering mod landdistrikter, hvor den kan bidrage til at forbedre vandforsyningen og de sanitære forhold, forbedre transportnettet, navnlig veje, som kan befærdes i al slags vejr, og forbedre kvaliteten af strømproduktionen;

Udvikling og miljø

46. anerkender den store succes, som den indiske regering har haft med at bekæmpe fattigdommen, men bemærker, at der trods vedvarende økonomisk vækst stadig er meget store uligheder, og at ca. 30 % af den indiske befolkning stadig lever under fattigdomsgrænsen; er især bekymret over forholdene blandt de underprivilegerede befolkningsgrupper, navnlig kvinder, børn, dårligt stillede og landbefolkningen, f.eks. dalitter og adivasier (indfødte stammer og oprindelige befolkninger); opfordrer Kommissionen og Rådet til at samarbejde med den indiske regering om at forbedre forholdene for disse grupper og undersøge mulighederne for et fremtidigt samarbejde med henblik på at bringe forskelsbehandling på grund af køn og kaste til ophør;
47. understreger, at successive indiske regeringer har gjort sig store anstrengelser for at løse problemet med kastediskrimination; mener dog, at der skal gøres meget mere;
48. opfordrer indtrængende EU til at fremme og iværksætte foranstaltninger til at sikre den socio-økonomiske udvikling blandt mindretal, som i stor udstrækning har været marginaliseret i den nye økonomi i Indien, og som forskelsbehandles i forbindelse med udviklingsprogrammer og katastrofebistand, ved bl.a. at fremme lige muligheder på beskæftigelsesområdet i private EU-baserede virksomheder og hos investorer, fremme udviklingsprogrammer, som omfatter dalitterne, og anvende indikatorer til måling af daliternes integrering i den nye økonomi;
49. påpeger, at det er vigtigt, at den indiske regering er opmærksom på spørgsmål som social samhørighed, miljø og forbrugerrettigheder i udviklingsprocessen;
50. glæder sig over EU's samarbejde med Indien om miljøpolitik og over, at miljøpolitik er et af samarbejdsområderne i den fælles handlingsplan; bemærker, at EU og Indien som betydelige globale parter har en central rolle at spille i de internationale bestræbelser på at opnå en bedre miljøforvaltning på globalt plan; anmoder om, at der fortsat lægges vægt på miljømæssige aspekter i det økonomiske udviklingssamarbejde;

51. understreger, at den tiltagende ødelæggelse af miljøet i Indien er et stadig større problem med uoverskuelige økonomiske, sociale og miljømæssige følger, især for det store antal indere, der lever i fattigdom, og understreger, at det er absolut nødvendigt at fremskynde EU's samarbejde med Indien på dette område;
52. bifalder Indiens engagement i millenniumudviklingsmålene; henviser til, at Indiens tiende femårsplan beskriver Indiens menneskelige udviklingsmål og målene for de næste fem til ti år, hvoraf de fleste er mere ambitiøse end millenniummålene, men er fortsat usikker på, om Indien vil være i stand til at opfylde dem inden 2015, da det i henhold til FN's millenniumprojekt er usandsynligt, at Indien vil kunne nå mindst fire ud af otte millenniummål; mener, at handelsrelateret bistand vil kunne hjælpe Indien med at opfylde disse mål til tiden; opfordrer EU til at samarbejde i forbindelse med Indiens prioriterede programmer for almen uddannelse og sundhed i landdistrikter og til at fremme politikker, som gør det lettere at inddrage unge i arbejdsmiljøet; mener, at EU vil kunne tackle spørgsmål vedrørende ligestilling ved at fremme handel med produkter, der giver kvinder indkomstmuligheder, og lette handel med tjenesteydelser inden for sektorer, der beskæftiger kvinder;
53. bemærker, at konnektivitet er et af millenniumudviklingsmålene, og at FN's generalsekretær, Kofi Annan, har opfordret til, at konnektivitet bliver en realitet i hver eneste landsby i samtlige udviklingslande i verden inden 2015 for at eliminere forskelle på områderne frihed, velstand og magt; glæder sig over initiativer som f.eks. eksperimentet "Hole-in-the-Wall Internet Education", der indebærer, at mere end 150 højhastighedscomputere inkl. tastatur, mus og webkamera er blevet opstillet 50 forskellige steder i Inden, lige fra Delhis slumkvarterer til landdistrikterne i Indien, og som gør det muligt for tusindvis af drenge og piger, der tidligere ikke kunne læse og skrive, på egen hånd at tilegne sig ikke kun it-færdigheder og et vist omfang af grundskolefærdigheder, men også at øge deres forhåbninger; mener, at sådanne projekter, selv om de ikke er en tilfredsstillende erstatning for et klasseværelse med en lærer, kan skabe et fundament for børn, som for tiden ikke har nogen mulighed for at få en traditionel uddannelse; anmoder Indien om at dele goderne fra it-boomet med de 98 % af landets befolkning, som på nuværende tidspunkt ikke nyder godt heraf, og at kanalisere investeringer og bistand over i sådanne projekter, som anslås at koste mindre end 2 cent pr. barn pr. dag om året;
54. bemærker, at Indien er et af de lande, der har fået mest ud af den generelle præferenceordning med gennemsnitlige udnyttelsesgrader på 80 % fordelt på en række sektorer, herunder animalske produkter (88 %), ædelstene og smykker (85 %) og transportudstyr og uædle metaller (83 %); konstaterer, at 40 % af Indiens eksport af beklædningsgenstande svarende til en værdi på godt 3 mia. euro af en samlet eksport på 4,8 mia. euro, og ni tiendedele af Indiens eksport af fodtøj, som repræsenterer en værdi på 600 millioner euro af en samlet eksport på 675 millioner euro, nød godt af GSP-ordningen; påpeger, at lande, der har deres egne væverier, som f.eks. Indien, var i stand til at udnytte GSP-faciliteterne i meget højere grad end lande som f.eks. Bangladesh, der benytter importerede stoffer til deres fremstilling af beklædningsgenstande, og som havde vanskeligt ved at gøre brug af GSP-ordningen på grund af EU's oprindelsesregler; glæder sig over, at det er EU's praksis at tage disse ordninger og regler op til fornyet

- vurdering, og opfordrer EU til at forenkle og rationalisere disse regler; glæder sig endvidere over forslaget om at erstatte produktspecifikke oprindelsesregler med et enkelt generelt kriterium, således at berettigede lande får lettere ved at gøre brug af ordningen;
55. er på baggrund af, at 60 % af verdens samlede tigerbestand lever i Indien, bekymret over, at den planlagte, men forsinkede optælling af alle tigre i dette land muligvis vil vise, at bestanden er faldet drastisk til 1.500 tigre; erkender, at værdien af den ulovlige handel med vilde dyrearter skønnes kun at blive overgået af den internationale handel med ulovlig narkotika, og at omfanget af udnyttelsen af og handelen med visse arter, f.eks. tigre, er så stort, at der er tale om en alvorlig reduktion i bestandene; kræver bedre overvågning af importen af vilde dyr og produkter fremstillet heraf med henblik på at overholde konventionen om handel med truede dyrearter (CITES) og bedre håndhævelse for at redde truede dyrearter fra truslen om udryddelse; anmoder EU om at tilbyde samarbejde og teknisk bistand for at hjælpe Indien med at bevare sin biologiske mangfoldighed og bekæmpe den ulovlige handel med vilde dyr; slår til lyd for, at spørgsmålet om en generel beskyttelse af tigre og bekæmpelse af handelen med tigerskind, -knogler og -kropsdele, som bl.a. omfatter et toldmæssigt samarbejde, opføres på dagsordenen for det næste møde i EU-Indien-miljøforummet;
56. bemærker, at handelsliberaliseringen har bevirket, at mindre landbrugsbedrifter i både EU og Indien står over for en global konkurrence, som tvinger priserne ned, samtidig med at faldet i statstilskud har gjort det dyrere for dem at drive landbrug; er bekymret over, at landmænd i Indien vælger kontraktlandbrug med eksport for øje i stedet for at levere produkter til hjemmemarkedet, hvilket medfører fejlernæring i de fattige landdistrikter; opfordrer Indien til at afsætte midler til handelsrelateret infrastruktur i landdistrikterne for at hjælpe landbrugerne med at tilpasse sig de udfordringer, som globaliseringen indebærer;
57. opfordrer indtrængende EU til i internationale fora at fremme et større virksomhedsansvar blandt udenlandske virksomheder, der er etableret i Indien, og opfordrer samtidig på det kraftigste til, at der indgås en aftale med den indiske regering om etablering af et effektivt system til overvågning af arbejdstagernes rettigheder i nationale virksomheder og udenlandske virksomheder etableret i Indien;
58. opfordrer til, at der føres drøftelser mellem EU og Indien vedrørende investeringer, hvor der tages højde for de udenlandske investorers sociale og politiske ansvar; understreger, at investorernes rettigheder skal kædes sammen med forpligtelser, og at investorer som minimum bør anvende Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) grundlæggende arbejdsnormer;
59. bifalder Indiens engagement i forebyggelsen af børnearbejde og deltagelse i det internationale program til afskaffelse af børnearbejde samt INDUS-projektet vedrørende børnearbejde; er foruroliget over det store antal børnearbejdere i Indien; opfordrer Indien til at samarbejde med ILO og ratificere konvention 138 om minimumsalder og konvention 182 om de værste former for børnearbejde; anmoder Indien om at træffe foranstaltninger til effektiv bekæmpelse af alle former for moderne slaveri,

- børnearbejde og udnyttelse af kvinders arbejdskraft med henblik på at sikre respekt for arbejdstagernes grundlæggende rettigheder og forhindre social dumping samt vedtage ILO-princippet om "anstændigt arbejde"; minder om vigtigheden af forskellige handelsordninger, som er i overensstemmelse med internationale konventioner om menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder;
60. mener, at Indien bør ratificere og gennemføre de resterende ILO-konventioner snarest muligt for at bidrage til at styrke den langsigtede udvikling og forbedre livskvaliteten for de fattigste i samfundet;
  61. understreger, at EU bør presse den indiske regering til så hurtigt som overhovedet muligt at løse problemet med tvangsarbejde, der berører millioner af mennesker i Indien; anmoder Indien om at ratificere konvention 98 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger;
  62. understreger vigtigheden af ikke at adskille de handelsrelationer mellem EU og Indien, som er ved at blive opbygget, fra menneskerettighedsreformerne i Indien;
  63. konstaterer, at Indiens nuværende administration mere åbent har erkendt de problemer, som hiv/aids indebærer; mener, at spredningen af hiv/aids vil kunne bremse den økonomiske vækst i Indien; bemærker, at begrænset adgang til sundhedspleje og et lavt bevidsthedsniveau bærer ansvaret for det voksende antal tilfælde; bifalder, at Indien har øget sin finansiering og sine programmer til løsning af problemerne med hiv/aids og opfordrer EU til at hjælpe Indien med at optrappe programmer for højrisikopersoner og -samfund; glæder sig derfor over det arbejde, som den nationale organisation til kontrol med aids (NACO) udfører for at øge opmærksomheden hos befolkningen i landdistrikterne og i byerne;
  64. mener, at de nylige katastrofer, navnlig tsunamien i Det Indiske Ocean og jordskælvet i Sydasiens, har understreget behovet for et mere kreativt og fantasifuldt samarbejde mellem de mange bureauer og organisationer, der yder hjælp ved katastrofer; bemærker, at UNESCO gennem sin oceanografiske kommission har været aktiv i etableringen af et varslings- og afbødningssystem for tsunamier i Det Indiske Ocean, og at FN står som koordinator for gennemførelsen af Hyogo-handlingsplanen – en 10-årig plan for mindskelse af risici i forbindelse med naturkatastrofer; anmoder Indien, EU og dets medlemsstater om at støtte disse initiativer, således at det på grundlag af forventningerne om naturkatastrofernes hyppighed og alvor og synergien mellem den humanitære indsats og de statslige hjælpeorganisationer bliver muligt at gøre den bistand, der ydes, efter at katastroferne er sket, mere effektiv på lang sigt;
  65. anmoder om, at der afholdes et parlamentarisk topmøde en gang om året samtidig med eller umiddelbart før det årlige EU-Indien-topmøde, som normalt afholdes uden officiel deltagelse fra Europa-Parlamentets side; mener, at sådanne topmøder vil gøre det muligt at udvikle forbindelserne mellem de parlamentariske organer, forbedre forståelsen for vore forskelle og bringe de demokratiske systemer på begge sider nærmere hinanden;
  66. anmoder Kommissionen om regelmæssigt at aflægge rapport til Europa-Parlamentet om

de fremskridt, der sker i forbindelse med gennemførelsen af den fælles handlingsplan for Den Europæiske Union og Indien;

67. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og regeringen og parlamentet i Republikken Indien.

BEGRUNDELSE

Indledning

EU og Indien er de største demokratier i verden. Demokrati, pluralisme og retsstatsprincippet sikrer overensstemmelse og kontinuitet i deres handelsmæssige og økonomiske forbindelser og bidrager til global stabilitet.

De skal forbedre bilaterale økonomiske forbindelser, men synspunkter vedrørende det strategiske partnerskab er forskellige på vigtige områder. Det er naturligt, at der er divergens mellem økonomier på forskellige udviklingstrin, men der er behov for, at nøgleområder tages op for at høste de reelle økonomiske fordele.

Handel kan ikke betragtes isoleret, og betænkningen ser nærmere på fordelingen af fordele ved indisk liberalisering og vurderer virkningerne af hurtig vækst.

Indien er en ny leder på et geopolitisk tyngdepunkt, nemlig midt mellem Fjernøsten, der er i stærk fremgang, og det energirige Mellemøsten og Centralasien. Betænkningen sporer Indiens politik med strategisk pragmatisme, udforsker landets bilaterale og multilaterale forbindelser og vurderer, hvordan de er afgørende for fremtidig vækst.

EU-Indien: I retning af et strategisk partnerskab

Fra 1980 til 2005 steg handelen mellem EU og Indien fra 4,4 milliarder euro til 40 milliarder euro. EU er Indiens største handelspartner, og medlemsstaterne tegner sig for 22,4 % af eksporten fra Indien og 20,8 % af importen. Alligevel er der skævheder mellem relative handelsniveauer: mens EU tegner sig for 21 % af Indiens handel, er Indiens andel af EU's handel under 1 %; og mens EU er Indiens største handelspartner, rangerer Indien som den 14. på EU's tilsvarende liste.

Indiens høje importtariffer og afslag på at forpligte sig til bindende maksimumsatser for alle produkter er fortsat en bekymring for den europæiske industri. Præferenceordninger og undtagelsesordninger forenes på en indviklet og ikke-gennemsigtig måde, hvilket resulterer i markedsforvriddning. Forbundet med omfattende ikke-toldmæssige hindringer, der strækker sig fra byrdefulde standarder og certificering af varer til negative importlister, hæmmer disse hindringer optimeringen af den bilaterale handel.

Mens liberaliseringen har positive langsigtede virkninger, kunne de kortsigtede omkostninger have en negativ indvirkning på den indiske industri. Indien taler om 'fort Europa' og et behov for harmonisering af handelsrelaterede systemer i hele EU. Indien fremfører, at EU's ikke-toldmæssige hindringer, bl.a. handlinger til beskyttelse af handelen, sundhedsrelaterede standarder og kontrol med folkeslags bevægelighed skaber et uigennemtrængeligt marked. Mens nogle anliggender falder ind under WTO, er fjernelse af disse hindringer af afgørende betydning for skabelsen af et reelt strategisk partnerskab.

Handel kan ikke betragtes isoleret; strategiske interesser spiller en vigtig rolle. Kommissær Peter Mandelson hævder, at Indien er hans "valgte bestemmelsessted," og bidrager til trods herfor til EU's optagethed af Kina. Indiske medier har skabt fjendtlighed mod EU efter sammenstød om ICC og Ottawa-konventionen, hvilket bidrager til følsomhed på grund af EU's patronisering af Indien. Mittal-sagen er indbegrebet af denne holdning, og håndteringen af overtagelsestilbuddet gav de indiske medier en spændende dag. Brobygning fra Kommissionens delegations og medlemsstaternes ambassaders side skal inddrage inderne og tackle deres bekymringer.

Den fælles handlingsplan har til hensigt at øge handelsmæssigt og økonomisk samarbejde, og handelsgruppen på højt plan udforsker anordninger, der kan udbyde de bilaterale forbindelser. Begge arbejder for en vellykket afslutning af DDA, men udelukker ikke bilaterale WTO+-aftaler. Gensidige muligheder omfatter gennemførelse af et IPR-regime og FDI-aftaler. Planen, der er omfattende, undlader at opstille prioriteter eller tidsfrister og indeholder kun bestemmelser om løbende dialog. Ingen af parterne udviser politisk vilje til at opbygge et effektivt strategisk partnerskab. Kortene må lægges på bordet. Der må udstikkes fælles ambitioner og opstilles tidsfrister.

FDI: Udryddelse af hindringer for markedsadgang

Indien er opført som nr. 90 med hensyn til, hvor nemt det er at starte en virksomhed op, og er alligevel nr. 3 i verden, for så vidt angår direkte udenlandske investeringer (FDI). EU er Indiens største kilde til FDI med udgående kapitalbevægelser på 820 millioner euro i 2003. Ikke desto mindre er Indien bekymret over lave niveauer af indgående kapitalbevægelser, for så vidt angår FDI fra EU, som har ligget under 5 milliarder euro i de seneste 15 år – 0,2 % af FDI i alt.

Regeringens holdning til FDI er forbedret. I sidste ende har regeringen lyttet til investorers bekymringer og givet investeringsudvalget til opgave at forklare FDI, lede investorer gennem procedurer og fremsætte politikhenstillinger der kan bidrage til indgående FDI kapitalbevægelser. Adskillige sektorer er blevet åbnet for udenlandske investorer, men mange, herunder landbruget og fast ejendom, ligger stadig uden for grænserne. Det nuværende kraftige opsving i Indiens økonomi- og forsikringssektorer er et bevis på det gavnlige i at åbne op over for FDI. Lofter over FDI i enkelte sektorer øges gradvist, selv om regeringen fortsat hælder til lokale, og grænser for ejendomsret er fortsat reglen snarere end undtagelsen.

På det statslige og kommunale niveau stilles udenlandske investorer over for et frustrerende bureaukrati. Ansøgninger, der kan godkendes automatisk, holdes på et minimum, mens størstedelen af ansøgningerne behandles sag for sag. Bestemmelser ændres irriterende ofte, hvilket gør det vanskeligt at holde sig ajour med påfund i et system, der mangler gennemsigtighed.

Indien udviser typiske egenskaber for et udviklingsland. Med dårlige transportnet og regelmæssige strømafbrydelser skønner premierminister Singh, at Indien har behov for FDI i infrastruktur på \$150 milliarder i løbet af de næste 5 år. De væsentligste flaskehalse er en følge af vanskeligheden ved at overgå fra den traditionelle metode med, at det er den

offentlige sektor, der leverer infrastruktur, til en metode, der er afhængig af privat-offentligt partnerskab. Sidstnævnte kræver gennemsigtighed og en troværdig lovgivningsramme og skaber ensartede betingelser for private investorer og regeringen. Det er anliggender, som Indien skal løse generelt.

Sikkerhedsrisici giver fortsat anledning til bekymring. Til trods for at spændingerne er blevet mindre, er der ingen løsning på konflikten i Kashmir, og der er fortsat sekteriske spændinger. Hyppige sikkerhedskontroller gør rejser til Indien ubehagelige, hvilket afskrækker investorer. En af Indiens største fordele er imidlertid politisk stabilitet. Koalitionspolitik har måske sine begrænsninger, men til trods for ændringer i administrationen har Indiens generelle økonomiske retning ikke ændret sig i de sidste 15 år.

I dag er Indiens diaspora-samfund på over 20 millioner, hvoraf 3 millioner bor i EU. Indere i udlandet bidrager væsentligt til den indiske industri for business process outsourcing. Ikke desto mindre investerer diaspora-samfundene ikke nok, idet de kun bidrager med 10 % af Indiens indgående FDI kapitalbevægelser. Som premierminister Singh bemærker: hvis indere "*bidrager til at gøre USA konkurrencedygtig, hvorfor kan de så ikke gøre mere for Indien selv?*" Indien har behov for sociale og økonomiske pengeoverførsler fra udvandrere til langsigtet udvikling. Regeringen har udnævnt et udvalg til at udarbejde ordninger, der kan give adgang til diaspora-samfunds ressourcer. Her er dobbelt statsborgerskab et håndgribeligt forslag.

BPO: At blive henvist til Bangalore

Indien tiltrækker en andel på 44 % af de globalt handlede IT-baserede tjenesteydelser og business process outsourcing, (BPO). Indien er europæiske erhvervsvirksomheders vigtigste bestemmelsessted for arbejdspladser, der flyttes offshore, idet 66 % samarbejder med forhandlere med hovedkontor i Indien. BPO-kontrakter, der indgås i Indien, er ikke længere simple programmeringsopgaver og callcenterydelser, men i stigende omfang hele forretningsprocesser og konsulentarbejde.

Som resultat af den nuværende demografiske udvikling er EU's potentielle vækst sat til at falde inden 2020. I modsætning hertil er Indiens væsentligste konkurrencemæssige fordel en stor pulje af unge, uddannede, engelsktalende, billige arbejdstagere. De tjener omkring \$8.000 sammenlignet med \$70.000 for tilsvarende arbejdstagere i Tyskland. Kunder baserer ikke beslutninger på løn alene, men når også den yderligere omkostning til etablering af en passende arbejdsplads medtages, kan der opnås besparelser på 40 % på grund af lønforskellen.

Mellem 2003 og 2008 vil 200.000 job i EU blive outsourcet, hovedsageligt til Indien, selv om OECD hævder, at BPO kun "*potentielt kan påvirke*" 20 % af beskæftigelsen i de oprindelige 15 stater. Indiens levering af ingeniører kan ikke dække behovet. I Indien er en million studerende optaget på ingeniørakademier, men kun 3.000 fuldfører eksamen om året fra indiske teknologiske skoler. Af de resterende er der kun få, der kan leve op til de strenge krav, der stilles af multinationale virksomheder (MNC'er). Inden 2010 vil efterspørgslen efter fremmedsproglige medarbejdere være på 160.000, og der vil kun være

40.000 uddannede indere. 30.000 EU-borgere i udlandet arbejder allerede i Indien, og der er klare muligheder for uddannede europæere, der er indstillet på at flytte.

Erasmus Mundus-studiestipendieordningen på 33 millioner euro og Jean Monnet-lærestolen i europæiske studier ved Delhis Universitet er afgørende for styrkelsen af forbindelserne mellem EU og Indien. I Bangalore ledes 95 % af de multinationale virksomheder af indere, der har fået uddannelse og erfaring i udlandet. EU bør tillade indere at blive og arbejde, efter at de har afsluttet deres studier. Dette retfærdiggør EU's videregående uddannelsessystemers investering og, som uddannelsesminister Shanmugharatanam sagde, efter at Singapore besluttede at tiltrække dygtige kinesiske studerende til sine skoler, "*om ti år, vil De så have disse studerende til at konkurrere for Dem eller imod Dem?*"

Energi: Drivkraft bag handelspolitik

Virningen af væksten i Indien på den globale efterspørgsel er fænomenal. Fornyet fokus på energi drives frem af et stramt oliemarked og priser, der er fordoblet i løbet af de sidste tre år. Da udbuddet kommer fra færre lande, kræver en fornuftig strategi for energisikkerhed en integreret og innovativ tilgang.

En vigtig afgørende faktor for fremtidig vækst er Indiens evne til at dække energibehovet, der stiger og stiger. Indien mangler i høj grad energi og er for afhængig af benzin og kul. Energisikkerheden er det, der driver udenrigspolitikken, og Indien er dygtig til at manipulere med globale partnere i iveren efter at få den resterende olie. Mens den amerikanske atomenergi aftale afventer Kongressens godkendelse, forhandler Indien gasforbindelser til 3,5 milliarder og 7 milliarder dollar med henholdsvis Turkmenistan og Iran.

Indien er frugtbart land med hensyn til olie og gas, men efterforskning, der styres af den offentlige sektor, følger en uspændende vej. Vestlige selskabers ankomst har ændret dette. Cairn Energy fra Storbritannien rapporterede om adskillige oliefund i Rajastan i 2004, idet der i det største fund var 500 millioner tønder indvindelige reserver. Indien må opmuntre til en energisk søgen efter olie og gas ved at give selskaber i EU væsentlige incitament.

Vedvarende energikilder kunne dække Indiens langsigtede energibehov og øge energifremstillingskapaciteten. I lyset af hensynet til miljøbeskyttelse kombineret med teknisk know-how kan EU tilbyde løsninger ved at dele erfaring med hensyn til vedvarende energikilder og effektivitetsløsninger, der begge er at foretrække frem for atomenergiløsningen. Sammen skal vi definere den globale energiarkitektur gennem innovativ, bæredygtig energiudvikling, samtidig med at vi opfylder klimaændringsreferenceværdier.

Indien: Geopolitisk tyngdepunkt i det 21. århundrede?

Efterhånden som Indien udvikler sig fra udviklingsland til udviklet land, har det et globalt ansvar. Indisk eksport til Afrika, der var først i syd-syd-handelen, steg med 39 % i de sidste 4 år, og den bilaterale handel steg til det femdobbelte i 1990'erne fra 1,3 milliarder

dollar til 6,9 milliarder dollar. Desuden har Indien indtaget en førende om end noget defensiv rolle i WTO, idet Indien fremmer særbehandling for udviklingslande, og skal fortsat spille en positiv rolle i DDA ved at rose fordelene ved åbning for handel og forpligtelse til at åbning af sine tilbageværende beskyttede sektorer.

Indien har opbygget bilaterale frihandelsaftaler i Asien, og både frihandelsaftalen med Sri Lanka og den omfattende økonomiske samarbejdsaftale med Singapore fungerer godt. Mens unilateral liberalisering giver vigtige fordele, opstår den optimale vækst gennem multilateralisme. Forbindelserne mellem Indien og Pakistan har udsat regionalt økonomisk samarbejde gennem SAARC. Handel er nu et tillidsopbyggende redskab, selv om handelen i regionen fortsat er lav, idet den udgør godt 4,7 % af den samlede handel. "Look East"-politikken har været vellykket, en frihandelsaftale mellem Indien og Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien er på vej, og handel med Østasien udgjorde 20 % af den samlede handel i 2004. Når frihandelsaftalen med Sydøstasien træder i kraft i juli 2006, kan vi forvente en mangedoblet ekspansion i området, om end fordelene ville være større, hvis der ikke var så mange forventninger, og det afspejlede en reel frihandelsaftale.

Kina er fortsat bedre integreret i Østasien end Indien, selv om mønstrene for handel med Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien, knudepunktet mellem dem, skulle ændre sig, efterhånden som den direkte handel øges. De fleste opfatter Indien og Kina som rivaler. Kun få er klar over, at handelen mellem Indien og Kina var på 1 milliard dollar *pr. måned* sidste år. Deres økonomiske strukturer supplerer hinanden snarere end at konkurrere med hinanden, selv om paradigmet "*Kina som fabrik, Indien som bagkontor*" ikke bør overdrives. *Begge* lande har kapacitet til at være BPO og knudepunkter for fremstillingsvirksomhed. Ikke desto mindre har EU's opmærksomhed været rettet mod Kina, mens EU øjensynligt har undervurderet Indiens potentiale. Samtidig med at EU indlysende søger at finde frem til de bedste betingelser, må en vigtig faktor i afgørelsen af, hvor EU skal investere i regionen, være ønsket om at fordele virksomhed ud til Asiens kæmper.

Historien om to Indien'er

Efterhånden som økonomien vokser, stiger lønningerne for indiske medarbejdere stærkt. Snart vil 3,8 millioner husstande have årlige indtægter på 130.000 pund, hvilket opmuntrer til en stigning i forbruget. Fordelene er imidlertid ikke jævnt fordelt. Ikke engang 2 % er berørt af opsvinget inden for IT. Fattigdommen er fortsat høj: 390 millioner mennesker lever for mindre en 1 dollar om dagen, og næsten 40 % er analfabeter.

Til trods for hurtig ekspansion i servicesektoren er det landbruget, der er den dominerende sektor, som beskæftiger 65 % af befolkningen. Liberalisering betyder, at landmænd står over for global konkurrence: Priserne presses ned, samtidig med at en reduktion i tilskud gør landbrugsvirksomhed dyr. Landmænd vælger eksportkontrakter i stedet for at levere produkter til hjemmemarkedet, hvilket forårsager fejlernæring i landdistrikter. Virksomheder befinder sig i byområder, hvilket fører til en høj grad af migration, således at fattigdom i byerne og slumkvarterer afspejler en skæv udviklingsproces. For at vende denne udvikling skal der genopbygges styrke i landbruget og infrastrukturen for at skabe

en stigning i indkomsten i landdistrikterne.

Væksten i staterne i den sydlige og vestlige del af landet er større end væksten i den nordlige og østlige del. I Gujarat, den stat med den hurtigste vækst, blev BSP fordoblet mellem 1993 og 2003 og produkt pr. indbygger steg med 73 %, mens den fattigste stat, Bihar, havde en vækst i produkt pr. indbygger på kun 22 %. Skævheder forværres af decentralisering. Dette får udviklingen i de rigere stater til at accelerere, men det omvendte er tilfældet i de fattigere stater. Regeringskvaliteten er en vigtig differentiator, som kan ses i forbedringen af sociale indikatorer i Rajasthan og Kerala, der har en stærk politisk ledelse, og hvor der er foretaget kloge investeringer. For at sikre sammenhæng må den centrale regering vedtage fornuftige supplerende politikker i alle stater. Ressourcer skal omdirigeres til regioner, der sakker bagud, og til underrepræsenterede sociale grupper. Kapacitetsopbygningsbestræbelser skal fokusere på de fattigste stater, så de bliver i stand til at anvende midler effektivt.

Indien er engageret i millenniumudviklingsmålene og styrker leveringen af sociale ydelser. Der er dog stadig alvorlige bekymringer, f.eks. det høje antal børnearbejdere og hiv/aids. EU-samarbejde inden for uddannelse og sundhed i landdistrikter kunne give midler til prioriterede programmer. Indien skal uddybe integrationen med verdensøkonomien på et stadigt større antal fabrikations- og tjenesteydelsesområder. EU kunne tage sig af spørgsmål vedrørende ligestilling ved at fremme handel med produkter, der giver kvinder indkomstmuligheder, og lette handel med tjenesteydelser inden for sektorer, der ansætter kvinder.

31.5.2006

UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET

til Udvalget om International Handel

om EU's økonomiske og handelsmæssige forbindelser med Indien

(2006/2034(INI))

Rådgivende ordfører: Filip Andrzej Kaczmarek

FORSLAG

Udviklingsudvalget opfordrer Udvalget om International Handel, som er korresponderende udvalg, til at indarbejde følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. glæder sig over, at EU og Indien på det sjette topmøde mellem Indien og EU den 7. september 2005 forpligtede sig til som strategiske partnere at styrke dialogen og engagementet, også på menneskerettighedsområdet, således som det fremgår af den fælles handlingsplan, der også omfatter udviklingssamarbejde med henblik på at styrke den miljømæssige bæredygtighed samt den økonomiske og sociale samhørighed; opfordrer til, at menneskerettighedsdialogen fortsættes som et led i det strategiske partnerskab; bifalder i denne forbindelse Indiens nationale menneskerettighedskommissions uafhængige og konsekvente arbejde på disse områder;
2. glæder sig over den voksende anerkendelse af betydningen af det eksterne økonomiske miljø, handel og investeringer, som fremgår af Indiens seneste femårsplan om menneskelig udvikling (2002-2007);
3. anerkender den store succes, som den indiske regering har haft med at bekæmpe fattigdommen, men bemærker, at der trods vedvarende økonomisk vækst stadig er meget store uligheder, og at ca. 30 % af den indiske befolkning (mere end 400 millioner mennesker) stadig lever under fattigdomsgrænsen; er især bekymret over forholdene blandt de fattigste befolkningsgrupper, navnlig kvinder, børn og dårligt stillede samt landbefolkningen, som f.eks. dalitter og adivasier (indfødte stammer og oprindelige

befolkninger); opfordrer Kommissionen og Rådet til at samarbejde med den indiske regering om at forbedre forholdene for disse grupper og undersøge mulighederne for et fremtidigt samarbejde med henblik på at bringe forskelsbehandling på grund af køn og kaste til ophør;

4. er imponeret over følgerne af den økonomiske vækst for udviklingen i visse af Indiens regioner og opfordrer Kommissionen til at støtte forskning i hovedstrukturene og de tilgrundliggende nationale/regionale politikker, der er ansvarlige for sådanne følger, med henblik på at fremme læring og bedste praksis på tværs af regionerne;
5. understreger, at det økonomisk og handelsmæssigt samarbejde bør koncentrereres om at forbedre levevilkårene for Indiens fattige befolkning og samtidig styrke en bæredygtig økonomisk udvikling;
6. understreger, at opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene og bekæmpelsen af fattigdom fortsat bør være det centrale element i det strategiske partnerskab mellem EU og Indien; glæder sig over, at man på det næste topmøde mellem EU og Indien den 13. oktober 2006 vil tage spørgsmålet om millenniumudviklingsmålene op; opfordrer til, at der hurtigst muligt træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at mindretal, som f.eks. dalitter og adivasier og andre isolerede samfund, stammer og kaster, er i stand til at bygge bro over den brede kløft til den øvrige del af befolkningen, for så vidt angår opnåelse af millenniumudviklingsmålene;
7. opfordrer EU til at støtte Indiens internationale handelskapacitet og landets bestræbelser på at tiltrække direkte udenlandske investeringer, især gennem en forøgelse af den handelsrelaterede støtte til opbygning af infrastruktur og begrænsning af administrative flaskehalse, idet det arbejder hen imod en udviklingsvenlig afslutning af WTO's Doha-runde ved udgangen af 2006 og anvender sin førerposition i G20-gruppen til at sikre en afbalanceret aftale mellem industrilandene, nye markedsøkonomier og udviklingslande;
8. opfordrer til, at der føres drøftelser mellem EU og Indien vedrørende investeringer, hvor der tages højde for de udenlandske investorers sociale og politiske ansvar; understreger, at investorernes rettigheder skal kædes sammen med forpligtelser, og at investorer i det mindste skal anvende Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) grundlæggende arbejdsnormer;
9. mener, at EU bør lægge særlig vægt på Indiens smv-sektor, og foreslår derfor, at smv'er styrkes i alle programmer inden for udviklingssamarbejdet mellem EU og Indien gennem foranstaltninger, der kan bidrage til at finansiere markedsstyrede, lokale projekter, der er foreslået af borgerne;
10. glæder sig over, at der er blevet lagt vægt på sundhed, uddannelse, vand og miljø i EU's udviklingssamarbejde med Indien i perioden 2002-2006, samt over tilsagnet i den fælles handlingsplan om at udbyde udviklingssamarbejdet på sundheds- og uddannelsesområdet med henblik på at udvide udviklingssamarbejdet for at supplere vigtige programmer inden for Indiens sociale sektor, herunder konkrete aktioner, hvis mål er at bringe

forskelsbehandlingen af dårligt stillede sociale grupper, navnlig kvinder, effektivt til ophør; opfordrer desuden til, at der som et led i handlingsplanen sættes yderligere gang i foranstaltninger til fremme af pigers uddannelse, hvorved millenniumudviklingsmål 2 og 3 nås;

11. glæder sig over, at miljøpolitik er et af samarbejdsområderne i den fælles handlingsplan; opfordrer imidlertid til, at der fortsat lægges vægt på miljømæssige aspekter i udviklingssamarbejdet;
12. understreger, at den tiltagende ødelæggelse af miljøet i Indien er et konstant voksende problem med uoverskuelige økonomiske, sociale og miljømæssige følger, især for det store antal indere, der lever i fattigdom, og understreger, at det er absolut nødvendigt at fremskynde EU's samarbejde med Indien på dette område;
13. opfordrer til, at EU og Indien i samarbejdet inden for beskæftigelses- og socialpolitik koncentrerer sig om problemerne med forskelsbehandling af kvinder på beskæftigelsesområdet samt tvangs- og børnearbejde, da Indien er et af de lande, der har verdens højeste antal børnearbejdere, og opfordrer EU til at tilskynde Indien til at ratificere ILO's konvention nr. 182 fra 1999 om de værste former for børnearbejde, konvention nr. 138 om mindstealderen for adgang til beskæftigelse og konvention nr. 98 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger, hvilket ville betyde et positivt skridt i retning af endelig afskaffelse af børnearbejde;
14. opfordrer indtrængende EU til at fremme og iværksætte foranstaltninger til at sikre den socio-økonomiske udvikling blandt mindretal, som i stor udstrækning har været marginaliseret i den nye økonomi i Indien, og som forskelsbehandles i forbindelse med udviklingsprogrammer og katastrofebistand, ved bl.a. at fremme lige muligheder på beskæftigelsesområdet i private EU-baserede virksomheder og hos investorer, fremme udviklingsprogrammer, som omfatter dalitterne, og anvende indikatorer til måling af dalitternes integrering i den nye økonomi;
15. understreger, at EU bør presse på over for den indiske regering, således at den øjeblikkeligt griber ind over for slavearbejde, som millioner af mennesker i Indien er berørt af;
16. understreger, at EU i sit udviklingssamarbejde bør samarbejde med Indien som en ny international bidrager gennem udveksling af erfaringer og samarbejde om konkrete projekter i udviklingslandene; understreger, at erfaringer fra Indien kunne bidrage til at gøre EU's udviklingsstøtte mere effektiv og produktiv;
17. opfordrer indtrængende EU til i internationale fora at fremme et større virksomhedsansvar blandt udenlandske virksomheder, der er etableret i Indien, og opfordrer samtidig på det kraftigste til, at der indgås en aftale med den indiske regering om etablering af et effektivt system til overvågning af arbejdstagernes rettigheder i nationale virksomheder og udenlandske virksomheder etableret i Indien.

PROCEDURE

Titel	EU's økonomiske og handelsmæssige forbindelser med Indien
Referencer	2006/2034(INI)
Korresponderende udvalg	INTA
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	DEVE 16.2.2006
Udvidet samarbejde – dato for meddelelse på plenarmødet	
Rådgivende ordfører Dato for valg	Filip Andrzej Kaczmarek 25.1.2006
Behandling i udvalg	30.5.2006 25.4.2006
Dato for vedtagelse	30.5.2006
Resultat af den endelige afstemning	+: 18 -: 0 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Danutė Budreikaitė, Michael Gahler, H�el�ene Goudin, Filip Andrzej Kaczmarek, Glenys Kinnock, Ğirts Valdis Kristovskis, Maria Martens, Jos� Javier Pom�s Ruiz, Horst Posdorf, Frithjof Schmidt, Margrietus van den Berg, Mauro Zani
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortr�dere	Marie-H�el�ene Aubert, John Bowis, Manolis Mavrommatis, Zbigniew Zaleski
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortr�dere, jf. art. 178, stk. 2	Sajjad Karim, Francisco Jos� Mill�n Mon, Ralf Walter

PROCEDURE

Titel	EU's økonomiske og handelsmæssige forbindelser med Indien
Procedurenummer	2006/2034(INI)
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet om tilladelse	INTA 16.2.2006
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	DEVE 16.2.2006
Ingen udtalelse Dato for afgørelse	
Udvidet samarbejde Dato for meddelelse på plenarmødet	
Ordfører(e) Dato for valg	Sajjad Karim 11.10.2005
Oprindelig(e) ordfører(e)	
Behandling i udvalg	21.3.2006 19.6.2006
Dato for vedtagelse	12.7.2006
Resultat af den endelige afstemning	+: 26 -: 0 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Francisco Assis, Jean-Pierre Audy, Enrique Barón Crespo, Daniel Caspary, Giulietto Chiesa, Christofer Fjellner, Béla Glattfelder, Jacky Henin, Syed Kamall, Sajjad Karim, Alain Lipietz, Helmuth Markov, Javier Moreno Sánchez, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Bogusław Rogalski, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Johan Van Hecke, Zbigniew Zaleski
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Elisa Ferreira, Eugenijus Maldeikis, Antolín Sánchez Presedo, Mauro Zani
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	Anne Ferreira, Sarah Ludford
Dato for indgivelse	20.7.2006
Bemærkninger (foreligger kun på ét sprog)	...